

Organ vorhanden ist, wie wir es bei verschiedenen wasserbewohnenden Larven finden. (z. Bsp. bei *Corethra*). Bezüglich des Schwimmens der Puppe in der Flüssigkeit der Nepentheskanne und der Dauer der Puppenruhe möchte ich hier auf die Angaben von Ir. Schuitemaker in der ersten Beschreibung von *Wilhelmina nepenthicola* Vill. auf Seite 117. verweisen.

BOEKBESPREKING.

DE VLINDERS VAN JAVA.

Voor enkele maanden geleden gaf de in Nederlandsch Oost-Indië wel bekende importfirma E. Dunlop & Co. een album uit, getiteld: „De vlinders van Java”. De tekst van dit fraaie album werd geschreven door mijn leermeester, den bekwamen Wageningschen hoogleeraar Prof. Dr. Walter Roepke, die jaren lang in het schoone Insulinde vertoefde en een groot deel van zijn vrijen tijd wijdde aan het conserveeren, bestudeeren en verzamelen van vlinders. Het betreffende werk neemt een eenige plaats in onder de tot dusverre uitgegeven reclamealbums, omdat Prof. Roepke namelijk tal van eigen waarnemingen en opvattingen in dit album heeft vastgelegd, welke elders nog niet gepubliceerd zijn, zoodat dit album wetenschappelijke waarde heeft en onmisbaar is voor hen, die een meer diepgaande studie van de Zuid-Aziatische vlinders willen maken. De opzet en de tekst zijn echter zoo eenvoudig gehouden, dat zonder twijfel ook de leeken op entomologisch gebied er in hooge mate door geboid zullen worden. Juist hierin schuilt de groote verdienste van dit album.

In artistiek opzicht voldoet het aan de hoogste eischen, welke aan een boekwerk gesteld mogen worden, daar lettertype, marge en bladverdeeling mooi tegen elkaar zijn afgewogen.

Na een korte inleiding gaat Prof. Roepke over tot de behandeling van de eigenlijke stof en vertelt ons in welke natuurlijke groepen de vlinders kunnen worden samengevat. Vervolgens komt er een hoofdstuk over het merkwaardige vlinderlichaam; hierin worden o.a. eenige bijzonderheden gegeven over het reukorgaan der vlinders, hetwelk in de sprieten zijn zetel heeft en vooral bij de mannelijke vlinders bijzonder fijn ontwikkeld is.

Het volgende hoofdstuk is getiteld: „De ontwikkeling en levenswijze der vlinders”. Hierin vertelt Roepke tal van interessante gegevens over de ontwikkeling dezer fraaie insecten en hij laat ons zien, hoe een vaak minder mooie rups zich tot een prachtige kapel kan ontwikkelen. Een uitvoerig hoofdstuk behandelt de mimicrie (nabootsing), hybriden, gynandromorphen en nomenclatuur. Van blz. 29—121 worden in een aantal hoofdstukken de schitterend gekleurde „kinderen der natuur” behandeld.

Tenslotte komen er hoofdstukken over de geschiedenis en literatuur, het opkweken van vlinders en wenken voor verzamelaars.

De schrijver en zijn artistieke medewerkers (Mevr. Mayer-Mohr te Wageningen, de heer W. Klijn te Amsterdam) mogen met genoegen

terugzien op de resultaten van hun werk. Wat mij bijzonder treft in het album, is den opgesmukten stijl en de groote duidelijkheid, waarmede Dr. Roepke ongetwijfeld de lezers van het begin tot het einde zal weten te boeien. Moge Roepke nog eens den tijd vinden ook de andere groepen der Javaansche vlinders op een dergelijke wijze te behandelen. Hij bewijst er niet alleen de wetenschap, doch ook elken natuurvriend in het bijzonder een grooten dienst mede.

Buitenzorg, 23 Februari 1933.

C. FRANSSEN.

„DE WETENSCHAP VAN HET LEVEN”

door H. G. Wells, G. P. Wells en Julian Huxley. Uitgave N. V. Servire, Den Haag.

In den loop van 1932 en 1933 zijn achtereenvolgens de 4 deelen verschenen van dit groote werk, dat in Amerika en Engeland zoo'n grooten opgang heeft gemaakt en in ons land in 't algemeen een zeer gunstige pers vindt.

Het werk, dat er fraai verzorgd uitziet, goed papier, duidelijke letter, smaakvolle band, is geschreven voor den ontwikkelden, belangstellenden leek, al vindt de bioloog er ook instructieve figuren, tabellen en grafieken in. De uitgever heeft geen kosten gespaard, om dit werk tot een aantrekkelijk geheel te maken.

Toch heb ik tegen deze uitgave een aantal bezwaren.

In de eerste plaats worden, naar mijn meening, te veel en te gemakkelijk verschillende hypothesen als vaststaande waarheden voorgesteld. Bovendien zal menigeen bij het doorlezen van dit werk de conclusie trekken, dat men al diep doorgedrongen is in de wetenschap van het leven en dat er niet heel veel meer te ontsluiëren valt, terwijl m.i. veel te weinig uitkomt, hoeveel moeite men tal van onderzoekers zich hebben getroost, hoeveel keeren misgetast is voor een tip van den sluier, die 't mysterie „leven” omgeeft, is opgelicht.

Of de auteurs voldoende competent zijn over de meer philosophische kwesties te schrijven, waag ik te betwijfelen.

Waar de uitgever geen kosten heeft gespaard om het uiterlijk zoo goed mogelijk te doen zijn, is 't zeer jammer, dat ter zake kundigen de vertaling voor het ter perse gaan, niet hebben doorgenomen. Tal van, vaak zeer storende, biologische fouten, maar niet minder tal van foutieve vertalingen zouden dan voorkomen, de stijl beter verzorgd zijn.

W.

Het Natuurhistorisch Museum te Maastricht is geopend dagelijks van 9—12 en 2—5 uur.

Toegang voor leden kosteloos; voor niet-leden f 0.25.

In een achttal zalen vindt men een uitgebreide verzameling Limburgsche fossielen uit het Karboon en het Krijt en uit de Klei-, Zand-, Grind- en Leemgroeven. Bovendien verzamelingen van in 't wild levende Limburgsche dieren en planten. (Plantentuin).